

ENSIMÄINEN VAPAA SUNNUNTAI.

Suuret aatteet täyttävät mielen, pyhäinen tunnelma hiipii sieluun. Tuntuu niin suloiselta, autuaalliselta. Kahleet ovat katkenneet, orja on vapaa, vapaa!

Vapaus! Sinä siivitetty sana! Kieli ei löydä sanoja, kielessä ei ole kylliksi kauniita sanoja Sinun ylistykseksi. Orja kuolee vapaustaistelussa hymy huulillaan, kirkastus otsalleen.

Vapaus! Lentäköön se sana nyt yli Suomen lumisten salojen! Torppari, "taksvärkkäri" on nyt vapaa, mäkitupalainen, "muonamies" on vapaa, "piika" on vapaa, "renki" on vapaa. Menkää minne menette, olette vapaita kuin ilman linnut!

"Taksvärkkäri", "muonamies", lyö korvalle sitä ken sinua tästä lähin herjaa tuolla orjanimellä. Olet vapaa maanviljelijä. Muokkaa maata mökkisi ympäriltä: taivaskin on siltä kohdalta sinun. Molemmat ovat sinun - niin kauan kuin niitä tarvitset: maata polkeaksesi, taivasta -skatsellaksesi.

Mutta ne ovat teidän käytettävissänne, jee vain siinä tapauksessa, jos "voitto meidän on", ja voitto on meidän, jos olemme horjumattomasti yksimielisiä.

"Ei oikeutta maassa saa,
ken itse sitä ei hanki."

Suomen-Kansanvaltuuskunnan-talossa

Helsingissä Suomen Kansanvaltuuskunnan talossa /vallankumous

Helsingissä Kansanvaltuuskunnan talossa helmikuun 3, na 1918.

Kasper i Tantt u.